

legal arbejdskraft, som faktisk er misbrug af mennesker, kan være acceptabel.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lad mig slå fuldstændig fast: Brug af illegal arbejdskraft er forkastelig, uanset hvem der gør det, og det var faktisk også det, jeg sagde til fru Lissa Mathiasen.

For dem, der lytter til debatten, kan det måske lyde, som om det er et nyt fænomen, at også private benytter sig af ulovlig arbejdskraft, men jeg tillod mig bare at sige, at med mit kendskab til det danske samfund tror jeg, det er noget, der er sket i årtier, også før udvidelsen af EU. Men derfor er det naturligvis – det er jeg enig med fru Lissa Mathiasen i – et helt særskilt problem, hvis man nærmest udnytter folk fra andre lande, som kommer til at leve for en sulteløn eller nærmest ingen løn for at udføre illegalt arbejde.

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at også efter at have gået hele lovgivningen og konfiskationsreglerne igennem i forbindelse med samråd er det min klare opfattelse, at vi har en skrap lovgivning. Jeg har tilkendegivet over for fru Lissa Mathiasen, at hvis Rigsadvokatens indberetninger viser, at skærperne ikke slår igennem i praksis, sådan som jeg har forventet, og som jeg har redegjort for i samrådene, er jeg naturligvis altid villig til at se på spørgsmålet igen. Vi skal bare være enige om, at der også er nogle retssikkerhedsmæssige aspekter, man naturligvis skal huske, ikke mindst når det gælder konfiskation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 136

Kirsten Brosbøl (S):

I sidste uge så vi igen et utrolig tragisk eksempel på, at en kvinde er endt i kløerne på bagmænd, der smugler mennesker til hele Europa, også til Danmark. Jeg tænker på eksemplet med den thailandske kvinde i Hjørring, som for nogle år siden blev gift med en dansk mand og troede, hun skulle til Danmark og arbejde på en restaurant. Det viste sig, at hun i stedet skulle arbejde på et bordel, men det nægtede hun, og det nægtede hendes danske mand, og de har nu i årevis været udsat for pengeafpresning fra både de danske og de thailandske bagmænd, som har truet dem på livet og truet kvindens familie i Thailand på livet.

Indslaget i Dags Dato viste, at Hjørring Politi, på trods af at der i maj 2004 blev udstedt arrestordre på den danske bagmand, altså for 2 år siden, alligevel hverken har rettet henvendelse til den formodede bagmand i Danmark eller overhovedet reageret på de henvendelser, de har fået fra parret. Jeg vil godt høre, hvad ministeren siger til det, og om det virkelig kan være rigtigt, at Hjørring Politi efter 2 år ikke har kunnet få kendskab til arrestordren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Kirsten Brosbøl, at jeg kender simpelt hen ikke den konkrete sag. Første gang, jeg har hørt om den, er nu, hvor fru Kirsten Brosbøl lægger den frem her i Folketinget, og derfor har jeg simpelt hen ikke mulighed for at besvare spørgsmålene. Men fru Kirsten Brosbøl er meget velkommen til at stille mig et skriftligt spørgsmål, og så må vi indhente en udtalelse fra Politimesteren i Hjørring. Jeg følger ikke alle de konkrete sager, der omtales i aviserne, men det er selvfølgelig klart, at jeg meget gerne vil undersøge den sag, som fru Kirsten Brosbøl her har beskrevet.

Kirsten Brosbøl (S):

Det vil jeg sandelig følge op på, for her er der tale om en konkret sag, hvor jeg synes, der er en række eksempler på, at indsatsen langtfra har været tilstrækkelig. Vi ser, at en kvinde bliver udsat for pengeafpresning og for dødstrusler, og hendes familie er også blevet udsat for dødstrusler.

Så vil jeg gerne spørge helt principielt: Mener ministeren, det kan være rigtigt, at når der er udstedt en international arrestordre gennem Interpol for 2 år siden, er det ikke er kommet til Hjørring Politis kendskab, at der er udstedt en sådan arrestordre? Hvordan mener ministeren, at det kan lade sig gøre?

Kl. 13.25

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige to helt principielle ting. Det er selvfølgelig klart, at hvis der kommer en anmeldelse mod en person, som politiet skal interessere sig for, er det helt naturligt at tjekke de registre, der er til rådighed. Men både Interpols registre og andre registre indeholder jo mange, mange, mange tusinde navne, så man kigger ikke i registrene bare for at få tiden til at gå.

Jeg går ud fra, fru Kirsten Brosbøl spørger til: Hvis en person kommer i politiets søgelys, hvor-